

lade ligge. Dernæst rettede det ærede Medlem et Spørgsmaal til Socialdemokratiet om, hvorledes vi vilde stille os i en vis given Situation i Fremtiden. Det forekommer mig, at ogsaa dette var saa uklart formet, at jeg i hvert Fald maa forbeholde mig at se efter i Rigsdagstidenden for at blive ganske klar derover. Overhovedet er det min Opfattelse, som jeg gav Udtryk forleden Dag, at det er temmelig ørkesløst at diskutere, hvad der skal ske i Fremtiden. I Stedet for de Muligheder, man tænker sig, kan der maaske opstaa helt andre, og i enhver given Situation vil vi tage Hensyn til dens bydende Krav. Med Hensyn til Spørgsmaalene Venstres Stilling, Ønskeligheden af dets Splittelse eller Ikke-Splittelse, Forholdet mellem de Radikale og Socialdemokratiet hørte jeg med stor Glæde paa den Tale, det ærede Medlem Hr. Slengerik holdt i Gaar; jeg er i mange Henseender i det væsentlige enig med ham i det Stykke.

Men hvad der er langt betydningsfuldere, end hvordan det staar til ude i Europa, hvordan vi vil stille os i en vis tvivlsom Fremtid, er Nuet, Øjeblikket. Og dér er det, jeg gerne vil vende mig til det ærede Medlem Hr. Korsgaard, som udtalte, at han ikke har haft Lejlighed til at tilkendegive sin Opfattelse af den højtærede Statsministers Stilling. Det var jo en haard Kritik; naar man tænker paa, at det var et Medlem af et af Regeringspartierne, som fremsatte denne Kritik, var det en overordentlig haard Kritik, der lød fra det ærede Medlems Side. Han talte om at tage Konsekvensen af sin Stilling, sit Standpunkt og sine Ord. Jeg synes imidlertid, det ærede Medlems Tale var ganske inkonsekvent; han sagde, at han havde ikke haft Lejlighed til at tage Stilling, for der forelaa ingen Dagsorden, som holdt sig til 9. Juli-Erklæringen. Men saa havde det ærede Medlem da virkelig haft al Anledning — han er jo Folketingsmand — til at stille en saadan Dagsorden. Hvorfor gjorde han det ikke? Vi stillede vor Dagsorden, saaledes som vi maatte stille den uden al Motivering. Naar vi ikke gjorde det paa den nævnte Maade, var det af forskellige Grunde; men havde vi gjort det, hvad var saa sket? Saa var det ærede Medlem Hr. Korsgaards Partiformand kommet og havde sagt, hvad han sagde Dagen i Forvejen. Udtalelsen findes i Rigsdagstidenden Sp. 78: „Vi har sagt det fra vor Side, og vi kunde . . . have ønsket, at Ministeriet, at Venstres Ministerium i dette Øjeblik havde faaet et andet Navn. Men vi fastholder

det, som vi i sin Tid har sagt, at vi ønsker ikke at have endog blot Skinnet af at ville udnytte politisk en saadan Katastrophe som den, der er sket med Landmandsbanken.“ Altsaa, hvis der var blevet stillet en saadan Dagsorden, som det ærede Medlem giver det Udseende af, at han muligvis vilde have stemt for, kan vi af Rigsdagstidenden se, at det ærede Medlems egen Partiformand øjeblikkelig vilde have slaaet den ned, den kunde ikke være blevet vedtaget med det Partis Stemmer. Dette har en ganske anden Betydning end Fremtidfantasier.

Første Næstformand (K. M. Klausen):

Det ærede Medlem Hr. Korsgaard har Ordet for en kort Bemærkning.

Korsgaard: Jeg maa hævde, at der ikke er noget modsigende i, at man kunde have ønsket, at Statsministeren havde haft min Opfattelse af Konsekvensen af sit Forhold til Juli-Erklæringen — en Opfattelse, der i Princippet ganske falder sammen med det, som mit Partis Ordfører (Pürschel) nævnte —, der er ikke noget inkonsekvent i, at man kunde have ønsket det, og at man saa politisk ikke har villet styrte ham, fordi han ikke havde det.

Anders Lebeck: Der foregaar i disse Aar en dybt indgribende Omvæltning nede i de sønderjydske Landsdele, idet vi skal tilpasse os efter en fuldstændig ny Lovgivning og en fuldstændig ny Administration. Skønt vore Ønsker altid gik imod Nord, har vi ved alle statslige Baand og ved Lovgivningen været knyttet mod Syd. Naar mange har svært ved at forstaa det, som foregaar dernede, vil jeg gøre opmærksom paa, at vi gennem Aarhundreder har været knyttet til Holsten og derved til Indflydelse Syd fra; og jeg vil minde om, at vi igennem to Menneskealdre har haft en fuldkommen preussisk Forvaltning af det Land, der nu er lagt ind under Danmark, at vi har vænnet os til at leve under fuldstændig preussisk social Lovgivning og har fundet os til Rette i de Rammer, der var givet. Jeg vil da gerne have, at man skulde forstaa, at naar det nu falder adskillige svært at finde sig til Rette, er det, fordi der, skønt vore Ønsker gik den Vej, er saa mange ydre Vanskeligheder, saa meget nyt, vi skal sætte os ind i, at det griber ind i hvert eneste Hjem og angaar hvert eneste Menneske; endvidere har denne Omdannelse fundet Sted samtidig med overordentlig store økonomiske Rystelser.